

Conversa amb uns pares d'adolescent

Preocupacions d'uns pares amb dubtes i preguntes sobre la seva filla

Marisa Solsona

Sant Pere Claver – Fundac

En aquesta càpsula reproduïm una conversa entre un professional de Sant Pere Claver – Fundació Sanitària i els pares d'una filla. La jove acaba de fer 11 anys i l'any que ve comença l'educació secundària obligatòria. Té problemes de son, d'irritabilitat, amb el menjar i amb els germans. Els pares estan preocupats i volen saber què li passa.

Professional Sant Pere Claver (SPC): M'han dit que la seva filla no surt de l'ordinador on es passa moltes hores davant de l'ordinador. S'enfada per qualsevol cosa que no li surti a l'hora de dinar però després menja tot el que troba a la nevera. Té por alguna addicció a internet o algun trastorn alimentari? Si em permeten, els farem algunes preguntes. Quants anys té la seva filla?

Pares (P): Onze anys.

SPC: Quin curs està fent?

P: Sisè, aquest any acaba primària.

SPC: I li va bé l'escola?

P: Sí, però aquest any ha baixat el rendiment i ja l'estem avisant que si così l'any que ve no se'n sortirà.

SPC: Sempre ha anat bé?

P: Sí, sí... No és la millor de la classe, algun cop ha tingut alguna ensopada, sempre ha estat nena de notables. Aquest any però, està despistada. Creiem massa pendent del mòbil. N'hi vam comprar un pel seu aniversari però ja veiem que no haurà de treure, l'haurà de castigar sense mòbil perquè si no, no estudia.

SPC: Té amics?

P: Sí, té amics i amigues de l'escola i també de fora. Sempre ha estat una nena bastant oberta. També anava a un esplai però ara diu que no hi vol anar, que la gent no li cau bé i prefereix quedar amb les amigues de l'escola i els amics del poble on anem a estiuejar.

SPC: Ja sap a quin centre anirà l'any que ve?

P: Sí, ja ho sap. També hi van alguns companys de la seva classe. Les seves amigues íntimes no, i això l'enfada molt. Però nosaltres creiem que el centre que hem triat és el millor per ella i estem preocupats perquè es dispersa massa, tenim por que l'any que ve es perdi del tot!

SPC: Hi ha alguna cosa més que us preocupi?

P: Doncs la veritat, sí. Té reaccions que no es poden entendre. L'altre dia es va posar com una fera perquè no volia anar a casa de la tieta. Que havia de fer deures, que no es trobava bé, que havia de quedar amb una amiga... al final la vam castigar sense ordinador i ara no es parla amb el seu pare.

SPC: Em permet que li comenti algunes coses de la seva filla que potser l'ajudaran?

P: I tant!

SPC: Han dit que ha fet 11 anys i està a punt d'acabar primària. Això vol dir que es troba en un moment d'impàs en el diversos aspectes a contemplar. Impàs vol dir espai de trànsit. La seva filla està transitant per una època en la qual es com una nena i té dubtes de nena, pateix per si tindrà amics l'any que ve, s'enfada molt si no pot estar amb les amigues un dinar familiar... Però en altres aspectes necessita distància i privacitat com una persona adulta.

>> Els 11 anys són l'inici de l'adolescència, una època en què els nois i les noies (permeti'm que no digui nens) viuen i que els enfoquen cap a la vida adulta. No són canvis fàcils d'assimilar i comporten algunes reaccions que costen d'entenc

>> Per començar inicien un canvi corporal que els fa sentir estranys. I el cos els canviarà molt però el cap també. La i crea al llarg de la vida però ara és un moment en què es passa per uns capítols fonamentals. Vostès aquests canvis aprecien perquè són exigents amb els estudis i les responsabilitats però pensin que si tenen en compte com se d'atabalada amb el canvi de sisè a primer d'ESO, el que representa canviar de centre, deixar les amistats de tota la vida professors nous, nova rutina, noves exigències, potser també se sentirà més acompanyada i més relaxada perquè l'e més profitós.

>> Vigilin amb els càstigs. Deixar-la sense les seves eines de comunicació i oci, com l'ordinador o el mòbil, pot posar-los d'ella. Vostès es reafirmen com enemics quan impedeixen que estigui a prop dels seus amics, també a través de l'ord mòbil. Si es tanca massa a l'habitació és perquè necessita diferenciar-se però també perquè l'allunyen del grup d'iguals. cares amables i ànims. Si els resultats acadèmics habituals han davallat una mica però sempre han estat bons cal conf ho tornin a ser i sobretot, no pateixin excessivament per tot el que han dit, sembla que la noia ha sabut tirar endavant fin un grup d'amics estable i que l'aprecia.

>> Vostès estiguin al seu costat i malgrat que ara els hi sembli una estranya desconeguda, vegin-la com una nena navegant per aigües mogudes. Li anirà molt bé que s'apropin i l'amanyaquin encara que sigui esquerpa. Si a vostès e passar malament, imaginin com s'ho està passant ella.

Llegeix més articles a **"la càpsula"**

Visita la web de **Sant Pere Claver - Fundació Sanitària**

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03
info@spcsalut.org | www.spcsalut.org
